

Това бе казано съвсем тихо, ала достатъчно високо, за да бъде чуто от Елисавета. Но тя бе твърде развълнувана в тоя миг, за да обръща внимание на ядовитите забележки на девера си. Валетите разтвориха двете крила на вратите, дръпнаха златовезания сарацински килим настрани.

На прага застана ландграфът. Преди да зърне всеки другиго, той забеляза жена си, щастлива усмивка блесна в очите му. Той ѝ наведе, целуна ръката ѝ, взе с десница края на яносинята ѝ наметка и докосна устни до нея. След това се поклони на майка си и се отправи с бавни и отмерени стъпки към госта си, с високо изправена глава и вдигната за поздрав ръка.

- На какво дължа тази висока чест, брате мой?

Русите му къдрави коси слизаха чак до раменете, като лъскав поток разтопено злато. В ясните му очи грееше доверчивостта на детето и смелостта на бранника.

Великият майстор прегърна и целуна три пъти своя ландмайстор. Подаде му свитък най-тънък пергамент, скрепен с печата на императора:

In nomine Domini nostri Frederici, Dei gratia Romanorum Rex et Imperator Augustus.

Ландграфът пое свитъка, целуна го и го допре до челото си.

- В това свое послание, император Фридрих повелява на своя сюзерен да разтвори сърцето си за страдания а на светата земя и да поеме кръста Господен. Войските се събират вече в Бриндизи.

Лудвиг Благочестиви се поклони.

- Посетих вече херцога на Австрия и краля на Венгрия, за които нося подобни златопечатни послания от техния сюзерен - продължи тържествено великият майстор. Всички са готови да съберат людете си и да тръгнат. В Сицилия императорът е подготвил кораби, храни и оръжия, които раздава на кръстоносците. Християните

И в името на нашия Господар Фридрих, с божи милост авгурейши кръст и император на римляните